

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010348
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8315010348.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.04.2023, v trestnej veci obžalovaného C.. S. G. pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 04.11.2022, sp. zn. 2T/108/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného C.. S. G., nar. XX.XX.XXXX v Y.,
trvale bytom Q. č. XXX/X,
C.,

podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod skutku 2/ obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Humenné č. 2 Pv 201/14/7702-40 právne kvalifikovaného ako trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistené dni v období od mesiaca máj alebo jún 2004, kedy po prvýkrát v priestoroch O.-T. na ul. K. č. XX v C. násilím vykonal s úlož s mal. B. Y., toho času N., nar. XX.XX.XXXX, na tom istom mieste až do 21.10.2004 s ňou opakovane vykonával s úlož aj napriek tomu, že vedel o tom, že nedovŕšila pätnásť rok svojho veku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 04.11.2022, sp. zn. 2T/108/2015 bol obžalovaný C.. S. G. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod skutku 1/ obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č.k. 2 Pv 201/14/7702-40, zo dňa 24.06.2015, ktorá na neho bola podaná dňa 02.07.2015, pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- v presne nezistený deň v mesiaci máj alebo jún 2004 vo večerných hodinách, zneužívajúc bezbrannosť B. Y., nar. XX.XX.XXXX na O.-T. na K. ulici č. XX v C., túto donútil k s úlož tak, že v spálni farského

úradu sa najprv sám vyzliekol donaha, na posteli začal vyzliekať vtedy maloletú B. Y., toho času N. a aj napriek tomu, že sa bránila tým, že ho odtlačala a vravela mu, že s ním nechce mať pohlavný styk, na to nereagoval, dal jej ruky za chrbát, podarilo sa mu ju vyzliecť a vykonať s ňou pohlavný styk,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný C.. S. G. bol uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistené dni v období od mesiaca máj alebo jún 2004, kedy po prvýkrát v priestoroch O.-T. na Ul. K. č. XX v C. vykonal súlož s mal. B. Y., nar. XX.XX.XXXX, na tom istom mieste až do 20.10.2004 s ňou opakovane vykonával súlož aj napriek tomu, že vedel o tom, že nedovŕšila pätnásť rok svojho veku.

Za to súd obžalovanému uložil podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona, v spojení s § 31 Tr. zákona, pri jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 33 písm. g/ Tr. zákona, oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 34 Tr. zákona, v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona, trest odňatia slobody na 2 roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 59 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 89 ods. 23 písm. b/ Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze verejne sa ospravedlniť poškodenej B. Y..

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie prokurátor, proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného, ako aj obžalovaný rovnako proti výroku o vine a treste, ktorým bol uznaný za vinného.

Prokurátor ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.01.2023. Vo vzťahu k skutku, za ktorý bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby uviedol, že obžalovaného usvedčuje zo spáchania žalovaného konania výpoveď svedkyne poškodenej B. Y.. Súd tejto výpovedi uveril v časti týkajúcej sa konania obžalovaného, ktoré bolo posúdené ako pokračovací trestný čin sexuálneho zneužívania, teda v časti, v ktorej rozhodol o vine obžalovaného. V prípade trestného činu znásilnenia neuveril tvrdeniu poškodenej, kde z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd v danom prípade sa nemôže uspokojiť len s tvrdením poškodenej poukazujúcej na to, že prišla na faru na pozvanie farára S. G., ktorý ju už predtým sexuálne obťažoval, dotýkal sa jej na rôznych miestach, napriek tomu, že mala vedomosť o tom, ako sa správal obžalovaný predtým k jej kamarátke, s tým, že z výpovede poškodenej nevyplýva, že by jej obžalovaný bránil z fary odísť a vyhnúť sa tak nechcenému pohlavnému styku. Rovnako súd konštatuje, že je málo pravdepodobné, či nelogické, že poškodená pri tomto násilnom pohlavnom styku neodišla z fary. Poukazuje na skutočnosť, že poškodená mala mať v tom čase 12 - 13 rokov. Tu je na mieste zdôrazniť skutočnosť, ktorú uviedla poškodená vo svojej výpovedi, kde uvádza, že sa hanbila o týchto veciach niekomu povedať, rodičia boli rozvedení a otec bol alkoholik, kde keď doma niečo povedala, tak hneď jej bolo povedané, aby bola ticho, že je hlúpa. Poukazujúc pri tom na vek maloletej poškodenej, prostredie v ktorom vyrastala a ktoré popísala vo svojej výpovedi, postavu obžalovaného, kňaza, vo vzťahu ku ktorému väčšina ľudí prechováva dôveru, je možné konštatovať, že obžalovaný zneužil bezbrannosť maloletej poškodenej k vykonaniu súložu. Je potrebné uviesť, že nemožno hodnotiť správanie osoby v tej-ktorej situácii, nakoľko nemožno jednoznačne ustáliť, ako sa osoba poškodenej správa po protiprávnom násilnom konaní, ktoré bolo na nej páchané. Niektorí môžu reagovať tak, že ujde, niektorí ostane. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie rozsudku, hodnotenie dôkazov, osoby obžalovaného v kontexte s vykonanými dôkazmi, ako aj znalecké dokazovanie a výpovede svedkov, ktorí nepriamo potvrdzujú výpoveď poškodenej, ktoré je potrebné zohľadniť aj pri vyhodnotení konania obžalovaného. S poukazom na uvedené sa nemožno stotožniť s rozhodnutím súdu v tejto časti, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Vzhľadom na uvedené je tak aj trest obžalovanému uložený nezákonný. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný ním podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.01.2023. Namietal, že nie je žiaden priamy dôkaz, aby skutok sa skutočne stal

medzi ním a B. Y., v dobe, o ktorej to tvrdí B. Y.. Nenašiel sa jediný človek, ktorý by si všimol na B. Y. zhoršenie správania alebo depresie, či iné zmeny, ktoré sa mali prejavíť po otrasnom zážitku. Tieto zmeny začali až v roku 2010, keď sa dopočuľa o inej žene, s ktorou sa začal stretávať a s ktorou žije dodnes. Je pozoruhodné, že súd sa nezaoberal motívom konania pred trestným oznámením, aj napriek tomu, že v danej veci vypovedal on, K. D., či G. Y., či záznamom polície o obťažovaní, kedy B. Y. spolu so svojím vtedajším manželom N. chodili do D. za K. D. a otravovali ju kamerovaním, vybuchovaním na dvere a urážkami cez sms správy, dokonca predstieraním tehotenstva, v čase keď bola B. Y. už zosobášená s N., tvrdiac, že to je jeho dieťa. Po tomto predstieraní psychológovia bez zábran napíšu posudok, v ktorom hodnotia B. Y. ako čisté a bezbranné stvorenie, ktoré nevie klamať. S B. Y. sa stretol ohľadom operácie uší tesne pred vybavením tejto operácie. Dupočul sa o tom od C. C., ale nevie to s istotou. V škole mu to hovorili po vyučovaní. Operáciu sprostredkoval, len telefonoval s doktorom, isto nie večer. Operácia bola v období od 06.05.2005 do 17.05.2005. Tvrdenie B. Y., že navštevovala faru a kostol pred operáciou uší, je nepravdivé a vymyslené. Na sviatosti sa nepripravovala, teda nemala na to dôvod. Slovníky na podpis mali len deti, ktoré sa pripravovali k sviatostiam, čo B. Y. nemala. B. Y. začala chodiť do kostola až po operácii uší, nepoznal jej život dovtedy, neskoršie mu o rodičoch, rodine a znásilnení v Y. hovorila sama, čo na súde pri otázke o znásilnení aj poprela, skôr dementovala, že si to vymyslela. Doteraz sa domnieva, že sexuálny zážitok mala skôr, ale nie s ním. Dokázať to však nevie. Hovorila mu o tom v dobe celkom isto po operácii uší. Tvrдила, že po prvom styku nechodila na faru niekoľko mesiacov, v inej výpovedi tvrdila, že chodila na faru každý deň, dokonca na fare aj bývala. Súd nepreveroval jej nepravdivé tvrdenia, bral ich ako hotovú a pravdivú vec. Tvrdenia o účtoch a dlhoch na farskom úrade z dôvodu telefonátov a kúrenia sa tiež nezakladajú na pravde, dodnes žijú členovia hospodárskej rady, ktorí sa k tejto otázke nevyjadrovali. Tvrdenie, že B. Y. posielal na potrat, je bludné, už z toho hľadiska, že pred narodením syna jej zabezpečil bývanie a spoločne vyberali byt, aby sa jej dobre bývalo. Nie je pravdou, aby mal vzťah s B. Y. v čase nedovŕšenia 15-tich rokov. Tvrdenia B. Y., že o tom nemá nikomu hovoriť, je totálnou hlúposťou. Vo výpovedi B. Y. tvrdila, že prvú menštruáciu mala v 6. či 7. ročníku, nosila copíky a nemala prsia, nenosila podprsenku a zároveň tvrdí, že ju mal chytať za prsia, ktoré nemala. Upratovanie farských priestorov nebolo celkom iste v kompetencii detí a prádlo nosil domov, kde mu ho pripravovala mama. Tvrdenia, že dával B. Y. na posteľ a vedľa mala byť C. C., je nereálne už z pohľadu, že farská budova má otvorený priestor s tromi izbami. Svedkovia N., jej sestra B., sestra D. a X. E., znalec podávajú len sprostredkované výpovede. Naproti tomu svedkovia, ktorí s ním boli často, nemali váhu dôveryhodnosti a to svedkovia K., D., K. a I.. C. T. nepravdivo tvrdila, že stiahla svoju výpoveď pod jeho vplyvom, pričom on sa s ňou počas procesu nikdy nestretol, nerozprával, ani ju inak nekontaktoval. Súd spochybňuje výpoveď C. C. z dôvodu, že uvádzala, že si nepamätá. Neberie do úvahy výpoveď, že nevidela fyzický kontakt medzi ním a B.. C.. T. oznámila súdu, že prvýkrát u gynekológa bola B. Y. dňa 05.12.2008. Od začiatku tohto obvinenia ide o jeho diskreditáciu a poníženie. Postupné kroky B. Y. boli namierené proti nemu ako kňazovi. Na základe uvedeného navrhol Krajskému súdu v Prešove, aby jeho odvolaniu vyhovel a v celom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že poškodená a jej výpoveď je kľúčovým dôkazom v danom prípade, pričom súd ju po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 opätovne vypočul, s tým, že jej výpoveď je vo všetkých podstatných bodoch a okolnostiach zhodná s jej výpoveďou z prípravného konania, ako aj s výpoveďou z konfrontácie s obžalovaným. Napriek tomu, že súd jej výpovedi uveril, nemožno z vykonaného dokazovania jednoznačne bez akýchkoľvek rozumných pochybností uzavrieť, že skutok kvalifikovaný ako trestný čin znásilnenia sa stal tak, ako je opísaný v obžalobe a v takomto rozsahu ako to predpokladá Tr. zákon na vyvedenie trestnej zodpovednosti. V danom prípade nebol proti obžalovanému predložený žiaden priamy dôkaz preukazujúci jeho vinu, teda že by pri prvej súložii medzi obžalovaným a poškodenou skutočne došlo k použitiu násillia alebo hrozby bezprostredného násillia zo strany obžalovaného na prekonanie odporu poškodenej. Ako preukázali závery znaleckého dokazovania, poškodená je schopná správne si zapamätať a reprodukovať prežitú udalosť, bez snahy skresľovať udalosť vo svoj prospech. Napriek tomu, že súd uveril jej výpovedi, ktorá je konzistentná a bez zmien od prvých výpovedí, v rámci prípravného konania, v rámci znaleckého dokazovania, napokon aj počas výpovede po zložení prísahy

pred súdom v roku 2022, v tejto časti jej výpovede súd nemá jej tvrdenia o znásilnení podložené žiadnymi ďalšími dôkazmi. Pohlavný styk je intímna záležitosť, ktorá sa odohráva medzi dvoma ľuďmi, bez svedkov, preto aj dokazovanie takéhoto činu byva obtiažne, avšak súd sa nemôže uspokojiť len s tvrdením poškodenej, že k prvému pohlavnému styku došlo násilne, bez ďalšej podpory aspoň nepriamych dôkazov. Nemožno opomenúť, že poškodená v uvedený večer na pozvanie obžalovaného prišla na faru dobrovoľne a po predchádzajúcej opakovanej skúsenosti, že ju mal obžalovaný sexuálne obťažovať, dotýkať sa jej na intímnych miestach a bozkávať ju. Rovnako mala vedomosť o jeho minulosti aj o správaní sa vo vzťahu k C. C., ktorá bola jej kamarátkou. Z opisu skutku poškodenou nevyplýva, že by jej zo strany obžalovaného bolo zabránené kedykoľvek z fary odísť a vyhnúť sa tak nechcenému styku. Rovnako neboli preukázané ani násilnícke sklony alebo sklony k agresívnemu správaniu u obžalovaného, žiadnym z vykonaných dôkazov. Súdu sa rovnako javí nepravdepodobné, že by po údajnom násilnom pohlavnom styku poškodená neodišla minimálne počas toho, ako sa mal obžalovaný sprchovať, ale obliekala sa a čakala na neho v obývačke, kde napokon ostala prespať počas celej noci a má za to, že logickým krokom by bolo opustenie fary okamžite po skutku. Z vykonaného dokazovania teda nie je možné vyvodiť iba jediný záver, že skutok uvedený v bode 1/ obžaloby sa stal, pretože nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že k prvému pohlavnému styku medzi obžalovaným a poškodenou došlo znásilnením, tak ako je to opísané v predmetnej obžalobe. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle zásady in dubio pro reo obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Vo vzťahu k žalovanému skutku č. 2/ obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné súd dospel k záveru, že nie je možné sa stotožniť s opisom priebehu skutkového deja uvedeného v obžalobe a preto na základe vykonaného dokazovania, s poukazom na oslobodenie obžalovaného v skutku 1/ obžaloby, ustálil priebeh skutkového deja a upravil spôsob konania obžalovaného, pričom bolo vypustené nepreukázané tvrdenie, že obžalovaný po prvýkrát v priestoroch rímskokatolíckeho farského úradu násilím vykonal súlož s maloletou B. Y. a rovnako ustálil časť úseku len od dňa predchádzajúceho 15. narodeninám poškodenej, teda do 20.10.2004, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že vykonané dôkazy, spolu s priamym svedectvom poškodenej nepochybne preukazujú, že obžalovaný spáchal skutok 2/ uvedený v obžalobe. O vine obžalovaného svedčia viaceré priame dôkazy a to najmä svedecká výpoveď poškodenej B. Y., ktorá, ako preukázali závery znaleckého dokazovania, je schopná správne vnímať, zapamätáť si a reprodukovať prežité udalosti, bez snahy skresľovať udalosti vo svoj prospech. Jej výpoveď je konzistentná a bez zmien podstatných bodov a okolností od prvých výpovedí, v rámci prípravného konania v roku 2014, 2015, v rámci znaleckého dokazovania, napokon i počas výpovede po zložení prísahy pred súdom v roku 2022. Uvedené potvrdil aj psychológ G. X. E., že prežité udalosti popisuje presne. Súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, že poškodená si celý skutok mala vymyslieť, najmä s poukazom na znalecké dokazovanie, ako aj na skutočnosť, že intelektové schopnosti poškodenej, podľa názoru súdu, vylučujú možnosť, aby dokázala do detailov s podrobným opisom jednotlivých častí priebehu skutkového deja, opísať zariadenie fary, oblečenia, ktoré v tom čase mala na sebe, názvu farského časopisu a vonkajších okolností ako búchanie miništrantov hokejkami na parapet a podobne. Súd konštatuje, že v zmysle záverov znaleckého skúmania poškodenej, táto si nemohla vymyslieť celý priebeh skutku a konzistentne sa ho držať počas celého trestného konania, ktoré prebieha od roku 2014. Poškodená má síce odchýlky vo výpovedi, avšak len v ustálení časového obdobia, kedy po prvom kontakte obťažovania zo strany obžalovaného prestala na istý čas chodiť na faru. Avšak aj po zohľadnení najdlhšej prestávky, ktorú udala, sa priebeh skutku sústreďuje na obdobie najneskôr od júna 2004, kedy mala poškodená 14 rokov a bola v opakovanom 6. ročníku, resp. pred jej nástupom do 7. ročníka, počas ktorého dňa 21.10.2004 dosiahla vek 15 rokov. Výpoveď poškodenej podporujú aj svedecké výpovede katolíckeho kňaza C. Y., bývalého manžela poškodenej C. N., matky poškodenej W. Y. a sestry poškodenej D. Y., ktorým sa poškodená o sexuálnom zneužívaní zo strany obžalovaného priznala a ktorí všetci mali skonštatovať utiahnutosť, nervozitu alebo zlý psychický stav poškodenej pod vplyvom prežitých udalostí. V neposlednom rade obžalovaného nepriamo usvedčuje aj výpoveď svedkyne C. T. pre sexuálne obťažovanie, pre ktoré bol obžalovaný väzobne trestne stíhaný a na základe zmeny jej výpovede ho súd spod obžaloby v roku 2002 oslobodil. Táto svedkyňa uviedla, že obžalovaný ju takisto sexuálne obťažoval a zneužíval, vtedy bola ešte maloletá, preto pod vplyvom svojich rodičov a pod vplyvom obžalovaného výpoveď stiahla, ale v skutočnosti je to pravda. Nepriamo ho usvedčuje aj jeho vzťah k svedkyňi K. D. a jej výpoveď o tom, že sa mali zoznámiť, keď mala 15 rokov a otehotnieť vo veku 16 rokov. Všetky tieto skutočnosti potvrdzujú modus operandi obžalovaného spočívajúci v sexuálnom záujme o dievčatá v pubertálnom veku, pričom uvedená skutočnosť bola preukázaná aj znaleckým dokazovaním pri vyšetrení phalopletizmografom. O prehreškoch obžalovaného proti katolíckej cirkvi vypovedal aj svedok mons. J. J.. Listinné dôkazy, lekárska správa C. T. i lekárska správa

C.. Q. preukazujú, že poškodená žila sexuálnym životom a bola dvakrát tehotná. Prvé tehotenstvo bolo ukončené spontánnym potratom dňa 13.02.2008 a druhé narodením zdravého dieťaťa, spoločného syna s obžalovaným dňa 17.06.2010. Neušlo pozornosti súdu, že obžalovaný si zároveň protirečí vo svojich výpovediach, keď tvrdí, že poškodenú pred 15-tym rokom bližšie nepoznal a v inej časti výpovede hovorí, že s ňou komunikoval, prečo prestúpila na iné, rímskokatolícke náboženstvo, čo sa malo udiť v 6. ročníku základnej školy, keď mala 13 rokov. Taktiež uviedol, že nevedel, z akého prostredia a rodiny poškodená pochádza, no vzápätí uviedol, že o rodinných pomeroch poškodenej sa dozvedel od svojich farníkov, teda že pochádza z neúplnej a rozvrátenej rodiny. Zároveň tvrdí, že s poškodenou sa nestretával a na druhej strane tvrdí, že neustále jej vštepoval, aby sa vzdelávala a dobre učila.

Keďže obhajkyňa, ako aj náhradná obhajkyňa obžalovaného sa z verejného zasadnutia o odvolaniach obžalovaného a prokurátora nezúčastnili, pričom sa z tohto ospravedlnili pre kolíziu pojednávania, krajský súd v prvom rade skúmal, či bolo možné toto verejné zasadnutie vykonať v ich neprítomnosti. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.05.2022, sp. zn. 4Tdo/63/2021, z ktorého vyplýva, že aj keď ustanovenie § 293 Tr. poriadku neobsahuje výslovnú úpravu v tom smere, že verejné zasadnutie o odvolaní, v prípade, ak nejde o povinnú obhajobu, možno konať v neprítomnosti obhajcu, ak s tým obžalovaný súhlasí, ako to upravuje ustanovenie § 252 ods. 4 Tr. poriadku pri hlavnom pojednávaní, vzhľadom na to, že podľa § 34 ods. 1 Tr. poriadku obvinený môže uplatňovať svoje práva sám, alebo prostredníctvom obhajcu, v prípadoch ak nejde o povinnú obhajobu, sa obvinený vždy môže účasti a právnej pomoci zo strany obhajcu vzdať, preto aj bez výslovnej právnej úpravy, verejné zasadnutie o odvolaní, ak nejde o povinnú obhajobu, možno konať v neprítomnosti obhajcu, ak s tým, obžalovaný súhlasí. Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že verejné zasadnutie o odvolaniach obžalovaného a prokurátora bolo možné vykonať aj v neprítomnosti obhajkyne a náhradnej obhajkyne obžalovaného, keďže obžalovaný na takýto postup dal súhlas a vzdal sa účasti a právnej pomoci obhajcu na predmetnom verejnom zasadnutí.

Po oboznámení sa s odvolaniami obžalovaného a prokurátora, týmito odvolaniami napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu, odvolací súd poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa žalovaných skutkov, vo vzťahu ku ktorým boli dôkazy pred súdom prvého stupňa vykonané v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu. Okresný súd v rámci riadneho procesného postupu vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na náležité objasnenie veci, avšak vo vzťahu k uznaniu viny obžalovaného pre skutok 2/ napadnutého rozsudku dospel k nesprávnemu právnemu záveru.

Úvodom odvolací súd udáva, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa vo vzťahu k bodu 1/ napadnutého rozsudku, ktorým súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Je potrebné uviesť, že jediným usvedčujúcim dôkazom, ktorý ma preukazovať vinu obžalovaného C.. G., je výpoveď svedkyne poškodenej B. Y., ktorá popísala, ako k skutku malo dôjsť, pričom jej tvrdenie nie je podporené žiadnym iným vykonaným dôkazom. Vo vzťahu k uvedenému sa krajský súd stotožňuje s názorom prvého stupňa, uvedeným v napadnutom rozsudku, že súd sa nemôže uspokojiť len s tvrdením poškodenej, že k prvému pohlavnému styku došlo násilím, bez ďalšej podpory aspoň nepriamych dôkazov. Nemožno opomenúť, že poškodená v uvedený večer na pozvanie obžalovaného mala prísť na faru dobrovoľne, aj po predchádzajúcej opakovanej skúsenosti, že ju mal obžalovaný sexuálne obťažovať, dotýkať sa jej na intímnych miestach a bozkávať ju, pričom podľa vlastného vyjadrenia, mala mať vedomosť o obdobnom správaní obžalovaného vo vzťahu k C. C., ktorá bola jej kamarátkou. Z opisu skutku poškodenou nevyplýva, že zo strany obžalovaného jej malo byť zabránené kedykoľvek z fary odísť a vyhnúť sa nechcenému styku, pričom neboli preukázané ani násilnícke sklony alebo sklony k agresívnemu správaniu obžalovaného a to žiadnym z vykonaných dôkazov. Aj krajskému súdu sa javí nepravdepodobné, že by po údajnom násilnom pohlavnom styku poškodená neodišla minimálne počas toho, ako sa mal obžalovaný osprchovať, ale obliekala sa a čakala na neho v obývačke, kde napokon ostala spať počas celej noci, nakoľko logickým krokom by bolo okamžité opustenie fary po skutku. K uvedenému krajský súd dodáva, že ďalším nelogickým konaním poškodenej by bolo, že poškodená napriek uvedenej skúsenosti opakovane vyhľadávala obžalovaného, následne s ním začala sexuálne žiť, mala s ním dieťa a podľa jej vlastného vyjadrenia sa do neho zaľúbila.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, ktorým súd prvého stupňa uznal obžalovaného za vinného pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., krajský súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania rovnako nie je preukázané, že skutok kladený obžalovanému za vinu sa stal. Aj vo vzťahu k uvedenému skutku krajský súd konštatuje, že konanie obžalovaného má byť preukazované najmä výpoveďou svedkyne poškodenej B. Y.. Vo vzťahu k tejto výpovedi je potrebné uviesť, že svedkyňa poškodená B. Y., napriek skutočnosti, že k trestnej činnosti malo dôjsť v roku 2004 a k údajnému trestnému činu znásilnenia ešte niekoľko rokov skôr, trestné oznámenie podala až dňa 05.03.2014, teda takmer 10 rokov po skutku. V danom prípade žalovaným obdobím je presne nezistené obdobie od mesiaca máj alebo jún 2004 do 21.10.2004, pričom súd prvého stupňa správne poukázal na to, že dňa 21.10.2004 už obžalovaná dovŕšila 15-ty rok veku, preto pohlavný styk dňa 21.10.2004 by nemohol byť považovaný za trestný čin sexuálneho zneužívania. Aj napriek skutočnosti, že zo znaleckého dokazovania z odvetvia psychológie a zo znaleckého posudku G.. V. a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že poškodená je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti, ktoré sú predmetom tohto konania, nezistil snahu skresľovať udalosti vo svoj prospech, pričom špecifická vierohodnosť je zachovaná a u poškodenej konštatuje posttraumatickú stresovú poruchu, zároveň uviedol, že osobnosť je simplexná, impulzívna, zvýšene sugestibilná, čiže ovplyvniteľná, osobnosť s intelektovým potenciálom na rozhraní mierneho podpriemeru a mentálnej subnormy, úroveň pamäťových schopností v pásme mierneho podpriemeru. Aj keď svedkyňa poškodená uviedla osoby, ktoré mali vidieť závadové správanie obžalovaného, ako mali byť C. C., B. T. a O. Q., tieto osoby poškodenou tvrdené skutočnosti nepotvrdili, uviedli, že nič nevideli, o ničom nevedia, resp. svedkyňa C. uviedla, že o sexuálnom zneužívaní poškodenej vie iba z médií, pričom poškodená jej o tom povedala asi rok, dva dozadu, čiže v období rokov 2015 alebo 2016. Rovnako svedkovia, rodinní príslušníci poškodenej a to tak sestry poškodenej, ako aj jej matka, zhodne uviedli, že poškodená sa im v čase skutku o uvedenom nezdôverila. Svedkyňa D. Y. pritom uviedla, že o tom, že sestru mal zneužívať farár, sa dozvedela, až keď bola plnoletá a povedala jej to chladne, svedkyňa W. Y., matka poškodenej uviedla, že sa o tom dozvedela, keď poškodená išla na potrat asi v období rokov 2008 - 2009. Zároveň z výpovede svedkyne E., sestry poškodenej a W. Y., matky poškodenej, vyplýva, že poškodená nemala problém im klamať, že má dieťa s podnikateľom z T.. Svedok T. zároveň uviedol, že nie je pravdou, aby videl ako C. C. napísala list, že videl, ako cez dieru v kotolni ju G. obchytkával. Na druhej strane sú tu výpovede viacerých svedkov, ktoré spochybňujú vierohodnosť výpovede poškodenej, keď svedkyňa O. D., sestra obžalovaného, uviedla, že poškodená sa vyhrážala, že obžalovaný skončí v base a to vyhrážkami na facebooku, kde tvrdila, že čo všetko si povymýšľa a svedok G. Y. uviedol, že vie o konflikte medzi obžalovaným a rodičmi poškodenej na chodbe pred bytom obžalovaného, kde sa mu vyhrážali, že bude pykať, že poškodenú manipuloval a týral. Rovnako z výpovede svedka C. Y., ktorú súd prvého stupňa vyhodnotil v prospech poškodenej a neprospech obžalovaného, vyplýva, že prvýkrát sa mal dopočuť o skutku a o tom, že obžalovaný mal poškodenú znásilniť v telefonáte v roku 2010, keď mu do telefónu poškodená začala hovoriť tieto veci, lebo zistila, že nie je sama a je tam aj iná žena, s ktorou má obžalovaný deti. Aj z výpovede znalca C.. C., z odvetvia psychiatrie, ktorý vypracoval znalecký posudok s C.. C. a konzultantkou C.. K. Q. - E. vyplýva, že u obžalovaného nezistili žiadnu psychickú chorobu a sexuálnym vyšetrením ani prítomnosť sexuálnej deviácie a to vykonali aj PPG vyšetrenie. Ostatní vo veci vypočutí svedkovia, ako K., D., I., J., K. k skutku nevedeli uviesť nič bližšie, iba konštatovali, že o ňom nevedeli, resp. si nič nevšimli. Usvedčujúcim dôkazom o spáchaní trestného činu sexuálneho zneužívania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej nemôže byť ani výpoveď svedkyne T., ktorá síce potvrdila, že obžalovaný ju sexuálne obťažoval a vtedy bola maloletá, podala aj trestné oznámenie, ale pod vplyvom rodičov a obžalovaného to stiahla, ale je to pravda, keďže uvedený dôkaz sa netýka skutku, ktorý mal spáchať obžalovaný vo vzťahu k poškodenej. Svedok G.. E., psychológ zamestnaný na ÚPSVaR uviedol, že poškodená ho oslovila niekedy v septembri 2013 v súvislosti so žiadosťou o úpravu styku jej syna s otcom, zmeny priezviska a úpravu styku a výživného a následne ho oslovila s tým, aby jej pomáhal pri riešení jej psychických problémov, ktoré ju dlhodobo trápia, pričom on ako psychológ neskúma, či klient naozaj prežil veci, o ktorých hovorí, ale snaží sa pomôcť. Svedok zároveň uviedol, že obžalovaný bol u neho, keď riešili úpravu styku, zmenu priezviska a úpravu výživného, ale vtedy mu ešte nebolo známe, že sa mal dopustiť trestného činu voči poškodenej, čo mu poškodená uviedla až neskôr. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodená sa domáhala zmeny priezviska, úpravy styku a úpravy výživného vo vzťahu k maloletému dieťaťu, ktoré mala s obžalovaným, až po tom, keď sa dozvedela, že obžalovaný žije s inou ženou a má s ňou dieťa a až následne mala podať trestné oznámenie v prejednávanej veci a uvedené skutočnosti uvádzať ďalším osobám.

Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď svedkyne poškodenej B. Y., ktorú nepriamo má podporovať výpoveď znalca G.. V. a ním podaný znalecký posudok a okrajovo výpoveď svedkyne T. o tom, že ona sama mala byť sexuálne zneužívaná obžalovaným. Ďalší svedkovia sa vo vzťahu k uvedenej veci buď vyjadriť nevedeli alebo sa vyjadрили tak, že o uvedenom vedia iba z počutia od poškodenej alebo od iných osôb a svedkovia označení poškodenou, ktorí mali o trestnej činnosti obžalovaného vo vzťahu k osobe poškodenej vedieť, tieto skutočnosti nepotvrdili.

Vzhľadom na vykonané dôkazy, s poukazom na skutočnosť, že poškodená konanie obžalovaného oznámila až po takmer desiatich rokoch, pričom s odstupom času si mala presne pamätať, že k tomu malo dôjsť práve v nešpecifikovanom období 3 - 4 mesiacov pred dovŕšením jej 15-tého roku veku, s poukazom na možný motív podania trestného oznámenia vyplývajúci z výpovede svedka Y., ale aj svedkyne D. a čiastočne aj výpovede svedka E., ktorý potvrdil, že poškodená primárne s ním riešila úpravu styku výživného a zmenu priezviska spoločného maloletého dieťaťa s obžalovaným, čo bolo v dôsledku hnevu z toho, že sa dozvedela, že má dieťa a žije s inou ženou, krajský súd s poukazom na zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, má za to, že nebolo dostatočne preukázané, že skutok kladený obžalovanému za vinu pod bodom 2/ obžaloby sa stal.

Aj napriek skutočnosti, že znalec G.. V. konštatuje u poškodenej zachovanú špecifickú vierohodnosť a prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy, krajský súd má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že od doby, kedy ku konaniu obžalovaného malo dochádzať, po vyhotovenie znaleckého posudku uplynula doba približne 10 rokov, nie je možné jednoznačne konštatovať, že uvedenú posttraumatickú stresovú poruchu malo spôsobiť práve konanie obžalovaného v presne nezistených mesiacoch od mája, júna 2004 do 20.10.2004, kedy poškodená dovŕšila 15-ty rok veku.

Už len záverom krajský súd udáva, že z výpovede poškodenej, ako aj jej matky W. Y. vyplýva, že obžalovaný mal poškodenej zabezpečiť operáciu odstávajúcich ušnic, čo malo byť práve v období, keď mala ním byť sexuálne zneužívaná, teda pred dovŕšením jej 15-tého roku veku, avšak z obsahu spisu vyplýva, že k operácii uší malo dôjsť dňa 16.05.2005, teda v čase, kedy poškodená mala 15 rokov.

Vo vzťahu k odvolacej námietke prokurátora, že nie je možné výpovedi poškodenej v časti uveriť a v časti neuveriť, krajský súd udáva, že sa s uvedenou námietkou stotožňuje, nakoľko buď je výpoveď a osoba svedkyne poškodenej vierohodná alebo je nevierohodná a nemôže byť vierohodnou v časti a v časti nevierohodnou, preto dospel k záveru, že nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak uveril časti výpovede poškodenej a časti výpovede poškodenej neuveril.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné, odvolanie prokurátora ako nedôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.